Subiect 2024

Tips and tricks

Acțiuni politice desfășurate între 1946-1960: falsificarea alegerilor, înlăturarea partidelor politice, proclamarea republicii, formarea partidului unic, adoptarea constituției din 1948, adoptarea constituției din 1952

Istoria României de-a lungul secolelor nu a avut o evoluție liniară ,ci un parcurs marcat de fluctuații și schimbări bruște. Așa cum remarcă Nicolae Iorga „istoria este cea dintâi carte a unei nații", subliniind rolul esențial al trecutului în formarea identității naționale. INTRODUCERE GENERALĂ!!!

În urma celui de Al Doilea Război Mondial, România a fost lăsată în sfera de influență a Armatei Roșii, urmând ca aceasta să impună instaurarea regimului totalitar de tip comunist. (context). Astfel, o acțiune politică desfășurată în România între anii 1946-1960 a fost falsificarea alegerilor. La data de 19 noiembrie 1946 au loc primele alegeri parlamentare postbelice câștigate de Blocul Partidelor Democratice, o alianță dominată de Partidul Comunist Român. Victoria a fost înfăptuită prin falsificarea rezultatelor finale. Blocul Partidelor Democratice este declarat câștigător cu 70% din voturi și obține 349 mandate în Parlament, acest eveniment fiind considerat drept cea mai mare fraudă electorală din istoria României. Liderii partidelor de opoziție au ripostat, iar SUA și Anglia au denunțat falsificarea alegerilor, însă nu au susținut în continuare partidele politice istorice. Prin urmare, influenta occidentală în Romania se diminuează.

În februarie 1948 la Congresul PCR are loc fuziunea forțată a PSD cu PCR, formându-se astfel partidul unic, Partidul Muncitoresc Român, al cărui secretar general a fost ales Gheorghe Gheorghiu Dej. Perioada lui Dej, supranumită perioada stalinismului, a cunoscut două etape. Prima etapă (1948-1959) a fost o etapă de subordonare a României față de URSS, atât în plan intern, cât și extern. Cea de a doua etapă (1960-1965) a reprezentat etapa detașării României față de URSS. (context pentru a face trecerea la Ceaușescu) Trecerea în neființă a lui Gheorghe Gheorghiu Dej în martie 1965 a necesitat numirea unui nou secretar general. Ca urmare, Nicolae Ceaușescu (1965-1989) este numit secretar general al partidului la Congresul al-IX-lea al Partidului Comunist Român. Ceaușescu a fost considerat reprezentantul noii generații de partid, având 47 de ani. În prima etapă, Ceaușescu și-a consolidat puterea adoptând propriul program politic. Două măsuri adoptate în politica internă a României între anii 1964-1985 au fost adoptarea Constituției din 1965 și impunerea cultului personalității.

Perioada comunistă a distorsionat ideea de „voință generală" a lui J.J. Rousseau din lucrarea „Contractul Social", transformând-o în voința „clasei populare", subordonată unui partid unic,

ceea ce contravine spiritul democratic. (introducere opțională pentru constituțiile din 1948, 1952 si 1965). Constituția din 1965 marchează venirea la putere a noului lider comunist, Nicolae Ceaușescu. Este adoptată la 21 august 1965. Conform articolului 1 noua denumire a țării era „Republica Socialistă România", iar Partidul Muncitoresc Român revine la denumirea de Partid Comunist Român. Prin intermediul Constituției se reflectă încheierea procesului de colectivizare și de distrugere a proprietății private. Marea Adunare Națională era în continuare organul suprem al puterii de stat, iar Consiliul de Miniștri era organul suprem al administrației de stat. Constituția a suferit două modificări. Prima a fost in 1968 când s-a revenit la județe ca formă de administrare locală și s-a introdus calitatea de municipiu pentru orașele mari. Cea de a doua modificare a avut loc în anul 1974 când s-a înființat funcția de președinte pentru Ceaușescu, în scopul consolidării puterii sale.

În anul 1971, în urma unor vizite efectuate în China și în Coreea de Nord, Ceaușescu instaurează un regim de dictatură personală. Prin „Tezele din iulie 1971" lansează revoluția culturală, o reîntoarcere la regimul de tip stalinist. Ceaușescu introduce acum cultul personalității. Astfel, este glorificată personalitatea lui Ceaușescu, fiind considerat părintele natțiunii care călăuzește poporul către o viață mai bună. Conducătorului îi sunt închinate opere de artă, poezii, spectacole, iar ziua sa de naștere era considerată sărbătoare națională. Critica la adresa conducătorului era interzisă și aspru pedepsită.

Nicolae Ceaușescu a continuat politica de implicare în Războiul Rece promovată de Gheorghe Gheorghiu Dej. Astfel, un fapt istoric din perioada național-comunismului prin care România participă la relațiile internaționale a fost Conferința de la Helsinki. La data de 30 iulie-1 august 1975 se desfășoară Conferința de la Helsinki, în cadrul căreia România a jucat un rol activ. Conferința pentru Securitate și Cooperare în Europa prevedea egalitatea statelor și respectarea drepturilor statelor mici. Ca urmare, nerecurgerea la forță și la amenințarea cu forța. Pentru statele aflate sub controlul Moscovei, implicit România, conferința a avut un rol propagandistic, axată pe ideea înțelegerii internaționale. Pentru statele occidentale, conferința a însemnat premisa abolirii progresive a regimurilor comuniste din Europa.

Refuzul lui Nicolae Ceaușescu de a adopta politica de reforme propusă de Mihail Gorbaciov „de glasnost și de perestroika" a determinat izbucnirea unei revoluții. Insurecția izbucnește pe data de 16 decembrie 1989 cu proteste la Timișoara și continuă cu proteste la București. Ca urmare, pe data de 25 decembrie 1989 se desfășoară la Târgoviște procesul lui Nicolae și al Elenei Ceaușescu. Aceștia au fost condamnați la moarte și executați în aceeași zi. (revoluția este contextul pentru a face trecerea la constituția din 1991)

Din punctul meu de vedere, democrația din România în perioada 1990-1997 a avut ca temei juridic Constituția din 1991. Văzută ca o lege fundamentală ce asigură respectarea unui contract social încheiat între suveran și popor de către J.J. Rousseau, Constituția din 1991 reprezintă piatra de temelie a statului de drept.(introducere pentru constituțiile democratice: 1866, 1923, 1991). Înlăturarea regimului comunist, precum și revenirea României la un regim democratic bazat pe pluripartidism, stat de drept și economie de piață a necesitat adoptarea unei noi legi fundamentale. Constituția stabilea ca formă de guvernământ republica (semi-prezidențială), preluată de la fostul regim comunist. Printre cele mai importante principii se numără: pluripartidismul politic, suveranitatea națională și separarea puterilor în stat. Puterea legislativă era deținută de Parlament și de președinte, puterea executivă o exercita Guvernul, iar puterea judecătorească este reprezentată de instanțele judecătorești. Președintele este ales prin vot universal,egal,direct,secret și liber exprimat pentru maxim doua mandate. Acesta reprezenta România în relațiile internaționale, nu putea fi membru al unui partid politic. Drepturile și libertățile cetățenești erau exprimate din documentele ONU: dreptul la viață, dreptul de a alege și de a fi ales, pedeapsa cu moartea este strict interzisă, dreptul la învățământ în limba maternă. Constituția a fost modificată în 2003, în sensul armonizării legislației românești cu cea a Uniunii Europene, pentru a permite aderarea României la UE.

În concluzie, istoria acestor state a fost marcată de abilitatea de a naviga între amenințările politice, conflicte și negocieri, reflectând complexitatea națiunii române în fața presiunilor externe. CONCLUZIE GENERALĂ!!!